

[Socialministeren]

lidt for langt med decentralisering, altså udflytning fra institutionerne; vi er ved at prøve at finde et lidt andet leje. Det har jeg som sagt nogle udsagn om, men det er da også et spørgsmål, der kan undersøges nærmere, selv om det vel heller ikke her er muligt at stille det op i en fin statistik.

Så blev der rejst spørgsmål om fysioterapien og behandlingen dér. Hr. Tinning rejste det, og det blev vist også rejst fra en anden ordførers side. Nu er det igen et eksempel på et emne, som ikke ligger i socialministeriets regie, men i indenrigsministeriets regie, nemlig de regler, der gælder på dette område. Det er spørgsmål, der har været drøftet mellem socialministeriet og indenrigsministeriet, og så vidt det er mig bekendt, arbejder man på det i indenrigsministeriet, men det er helt klart, at jeg vil prøve at tage det op i forhold til indenrigsministeriet. Jeg kan godt se, at det kommer til at se mærkeligt ud i forhold til den, der har brug for hjælpen, at det afgørende er, om det bliver ydet som en behandling på sygehuset eller man bruger den mere praktiske mulighed, at man kan få hjælpen i hjemmet.

Hr. Qvist Jørgensen stillede et spørgsmål om Social Revy. Nu ved jeg ikke, hvor dybt jeg skal gå ind nu og her i besvarelsen af det, hr. Qvist Jørgensen nævnte om, at bladet tit havde været kritisk over for ministeren. Jeg plejer da at følge nogenlunde med, og jeg plejer faktisk også at læse bladet, og jeg skal da ikke udelukke, at man en gang imellem har været kritisk i bladet i forhold til mig. Jeg erindrer nu ikke så tydeligt, at man specielt har kastet sig over min person. Jeg erindrer nu samtidig heller ikke så tydeligt, at man specielt har interesseret sig for de handicappedes forhold, det må jeg på den anden side også gøre opmærksom på.

Spørgsmålet om dette blad hænger sammen med, at det startede med tilskud over tipsmidlerne, og jeg har også selv bevilget et meget stort tilskud over tipsmidlerne sidste år, men det har jo fra bladets start været meningen, at det skulle hvile i sig selv, og derfor var det også meningen, at man skulle sørge for at få det fornødne antal abonnenter. Man har så måttet konstatere, at det har givet nogle besværligheder at få det fornødne antal abonnenter. Forskellige myndigheder og organisationer har været involveret og har repræsentanter i bestyrelsen, men socialmini-

steriet har ikke noget specielt ansvar. Vi er i den specielle situation, at vi er de eneste af de repræsenterede i bestyrelsen, der har støttet det pågældende blad, men ikke desto mindre sidder der altså også andre i den bestyrelse. Jeg synes, der har været mange gode ting i forbindelse med dette blad, men man har altså måttet konstatere, at der ikke har været den fornødne opbakning blandt de mennesker, der skulle tegne abonnement på bladet.

Jeg vil i alt fald gerne sige tak for diskussionen her i dag. Jeg mener ikke, at diskussionen er forbi. Jeg mener, den må være et grundlag for, at vi på den ene eller anden måde inden for de forskellige spørgsmål har mulighed for at arbejde videre.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Socialministeren indledte med at fastslå, at det ikke er alle problemer vedrørende de handicappede, der kan løses i eller af socialministeriet, ikke alle problemer, som direkte kan betragtes som sociale problemer. Og et af aspekterne, som også flere ordførere har været inde på i dag, er spørgsmålet om de handicappede og arbejdsmarkedet. Det er jo bekendt, at vi i en årrække har haft det såkaldte Svend Jensen-udvalg siddende, der skulle se på de handicappede og arbejdsmarkedet, og hr. Taanquist efterlyste i sit indlæg, hvornår rapporten ville blive offentliggjort. Dertil kan jeg sige, at Svend Jensen-udvalget afsluttede sit arbejde i august måned, og at vi kan regne med at have betænkningen fra bogtrykkeren om godt en måneds tid. Det har dog været sådan, at man, lige siden betænkningen blev færdig, har kunnet få den, men ikke i den fine udgave, der kommer om en god måneds tid.

Fru Lizzie Lichtenberg rejste spørgsmålet om, hvilke forslag fra Svend Jensen-udvalgets betænkning man kunne støtte. Hertil vil jeg sige, at det, jeg agter at gøre i denne sag, er at følge de sædvanlige retningslinjer. Det vil sige, at når betænkningen er trykt i sin endelige form, så vil den blive sendt ud til høring til en række forskellige organer, og derpå vil der blive taget stilling til, hvilke forslag der bør nyde fremme. Men det ligger vel klart, at hovedbudskabet i betænkningen er, at der er behov for at få en bedre koordination mellem undervisnings-, social- og ar-